

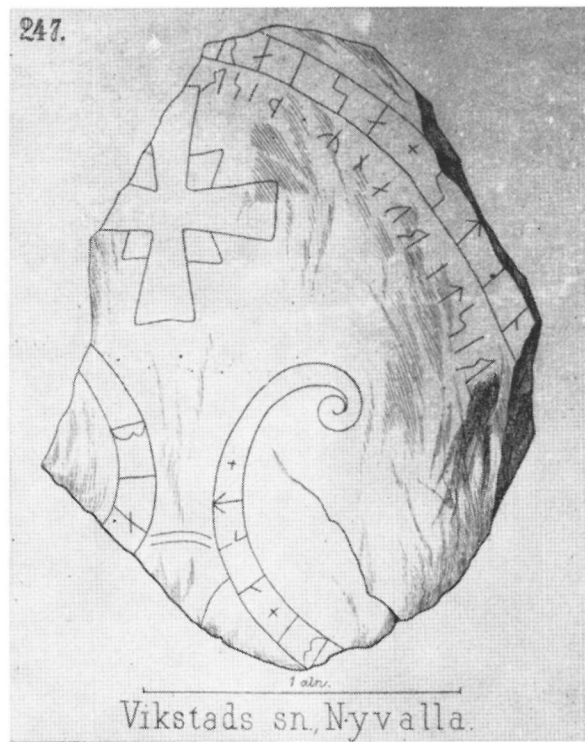

Fig. 296. U 1064. Nyvalla, Viksta sn. Efter D 1: 247.

1064. Nyvalla, Viksta sn.

Litteratur: D 1: 247. UFT h. 1 (1871), s. 81; E. Brate, Svenska runristare (1925), s. 120.

Avbildning: Dybeck (D 1: 247).

Ett fragment av en runsten var enligt Dybeck nyfunnet vid Nyvalla: »Stycket ligger på en stenig höjd i gärdet mellan Nyvalla och Brunna ... De felande styckena böra tilläfventyrs sökas i en närliggande dikesbro.» Fragmentet har icke kunnat återfinnas.

Höjd 1,25 m., bredd 0,85 cm.

Inskrift (enligt Dybeck):

bia ... raisa + sten ... bi + ant + ... risti runar þissr

Bia[ʀn?] ... ræisa stæin ... [hial]pi and ... risti runar þessar.

»Björn(?) ... resa stenen ... hjälpe anden ... ristade dessa runor.»

Slutet av inskriften, r. 18—31, står innanför runslingan på h. sidan och utgöres av vänderunor.

Inskriften har bestått av tre satser: den första har på vanligt sätt meddelat namnen på den som har låtit resa stenen och på den till vars minne det har skett; den andra har varit en from bön för den döde: »Gud hjälpe hans ande»; den tredje har meddelat, vem som har ristat runorna. Tyvärr saknas alla namnen. Det första har varit *Biörn* eller snarare en sammansättning på *Biarn-*. »Fragmentet kan icke hänföras till känd ristare» (Brate).